

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Cdo/61/2020
Identifikačné číslo spisu: 1115208837
Dátum vydania rozhodnutia: 24.02.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Ján Šikuta
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:1115208837.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu K. Š., bývajúceho v obci T. č. XX, zastúpeného JUDr. Anettou Árvayovou, advokátkou so sídlom v Nitre, Sládkovičova č. 7, proti žalovanej Wüstenrot poisťovňa, a.s., so sídlom v Bratislave, Karadžičova č. 17, IČO: 31383408, zastúpenej spoločnosťou SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Štefánikova č. 8, IČO: 36 853 186, o vyplatenie poistného plnenia, vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 16 C 103/2015, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 31. januára 2019 sp. zn. 8 Co 6/2018, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaná má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Žalobca sa žalobou proti žalovanej domáhal určenia neplatnosti odstúpenia od poistnej zmluvy č. 110/079878-2 (ďalej aj len „poistná zmluva“) a vyplatenia poistného plnenia.

1.1. Žalobu odôvodnil tým, že H. N. (partnerka žalobcu) 24. januára 2013 uzatvorila so žalovanou poistnú zmluvu Investičné životné poistenie pre zdravie a dôchodok č. 110/079878-2. Žalobca bol v rámci tejto zmluvy ako 2. poistený na trvalé následky v dôsledku úrazu s progresiou 400 % na sumu 10.000 €, denné dávky za dobu nevyhnutného liečenia na 12 € a poistenie diagnostikovanie kritickej choroby alebo vzniku diagnostikovanej skutočnosti na sumu 5.000 €. Doba poistenia bola stanovená na 20 rokov so začiatkom poistenia 29. januára 2013. Žalobca 8. mája 2013 utrpel úraz, ktorý bol spôsobený tak, že omylom vypil agrochemikáliu v dôsledku čoho bol hospitalizovaný. Žalobca bol v tejto súvislosti od 12. augusta 2013 v dôsledku zdravotného postihnutia uznaný plne invalidným. Túto poistnú udalosť žalobca písomne nahlásil žalovanej, zároveň jej predložil všetky lekárske správy týkajúce sa tohto úrazu. Žalovaná listom zo 17. decembra 2013 požiadala žalobcu o opätovné predloženie všetkých lekárskejších správ týkajúcich sa tohto úrazu. Žalobca listom zo 16. apríla 2014 požiadal žalovanú o zálohovú platbu za úraz a zaslal jej všetky požadované lekárske správy. Žalovaná listom z 28. apríla 2014 zaslala H. N.Š. stanovisko - odstúpenie od poistnej zmluvy, v ktorom okrem iného uviedla, že žalobca mal pri uzatváraní poistnej zmluvy zamlčať podstatné informácie o svojom zdravotnom stave,

čím mala byť porušená povinnosť vyplývajúca z § 793 zákona č. 42/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“). Na žiadosť žalobcu žalovaná listom z 12. septembra 2014 zaslala vyjadrenie, v ktorom uviedla, že žalobca v roku 2008 prekonal dva generalizované epileptické záchvaty etyltoxickej etiológie (29. novembra 2008 a 30. novembra 2008), trpí ochoreniami hepatopathia etylotoxickej genézy, abuzus alkoholu a uviedla, že ak by žalobca pri uzatváraní poistenia uviedol, že trpí ochorením abuzus etylu, nebol by po ocenení rizika prijatý do poistenia, pričom však opäť neuviedla, na ktorý bod poistenej zmluvy neodpovedal pravdivo. Až na sťažnosť žalobcu, žalovaná v liste zo 4. marca 2015 uviedla, že žalobca neodpovedal pravdivo na bod 6 písm. n/ - „iné tu neuvedené ochorenia, poškodenia zdravia alebo telesné chyby“. Žalobca s tým nesúhlasil, nakoľko žalovaná neuviedla v prvotných stanoviskách presný dôvod odstúpenia od zmluvy a z dôvodu, že otázky uvedené v dotazníku pri uzatváraní poistnej zmluvy sú nepresné. Sama žalovaná v roku 2014 k novým poistným zmluvám vydala podrobný a zrozumiteľnejší dotazník a tiež poistné podmienky. Žalobca ďalej uviedol, že pri uzatváraní poistnej zmluvy vyplňoval dotazník, v ktorom pravdivo zodpovedal všetky otázky. V čase uzatvárania poistnej zmluvy netrpel žiadnym ochorením a nebol nútený zúčastňovať sa lekárskeho vyšetrenia. K bodu 6 písmena b/ odpovedal pravdivo, nakoľko vo všeobecných poistných podmienkach a ani vo všeobecných poistných podmienkach pre investičné poistenie pre zdravie a dôchodok a ani v čl. 6 - nepoistiteľné osoby a v ďalších článkoch ako výluky z poisteného plnenia sa nikde neuvádza, že v prípade abuzus ethyl nemôže byť klient poistený. Skutočnosť, že by požíval alkoholické nápoje sa podľa jeho nezakladá na pravde. Žalovaná pri odstúpení od zmluvy nepostupovala v súlade so zákonom, nakoľko od zmluvy odstúpila v zmysle § 802 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pričom toto právo môže poistiteľ uplatniť do troch mesiacov odo dňa, keď takúto skutočnosť zistí, inak právo zanikne. Zákom stanovená lehota nebola dodržaná, žalovaná odstúpila od zmluvy až listom z 28. apríla 2014, zo strany žalovanej neboli splnené všetky podmienky stanovené v § 802 ods. 2 Občianskeho zákonníka oprávňujúce jej odmietnuť plnenie z poistnej zmluvy. Žalovaná konala v rozpore s dobrými mravmi.

1.2. Doplnením petitu žaloby (8. júna 2015) sa žalobca voči žalovanej domáhal zaplatenia sumy vo výške 46.164 € titulom vyplatenia poistného plnenia, pozostávajúca zo sumy 40.000 € za trvalé následky v dôsledku úrazu s progresiou 400 % na poistnú sumu 10.000 €; zo sumy 1.164 € predstavujúcu dennú dávku za dobu nevyhnutného liečenia od 8. mája 2013 do 12. augusta 2013 do priznania invalidného dôchodku t. j. 12 € x 97 dní a zo sumy 5.000 € titulom poistenia diagnostikovania kritickej choroby alebo vzniku diagnostikovania skutočnosti.

2. Okresný súd Bratislava I (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom zo 16. marca 2017 č. k. 16 C 103/2015 - 677 žalovanú zaviazal k povinnosti zaplatiť žalobcovi poistné plnenie vo výške 29.164 € s 5,05 % úrokom z omeškania ročne odo dňa 26. marca 2015 do zaplatenia do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku (I.); vo zvyšku žalobu zamietol (II.); konanie v časti žaloby o zaplatenie 17.000 € zastavil (III.); žalobcovi voči žalovanej priznal náhradu trov konania v rozsahu 26,34 % (IV.); žalovanú zaviazal k povinnosti zaplatiť súdny poplatok vo výške 1.749,50 € do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku (V.); priznal svedkovi E. H. voči žalovanej nárok na náhradu trov svedka (VI.).

2.1. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že sa nestotožnil s tvrdením žalovanej ohľadne účinného odstúpenia od poistnej zmluvy podľa § 802 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Podľa § 48 ods. 1 Občianskeho zákonníka od zmluvy môže účastník odstúpiť, len ak je to v tomto alebo v inom zákone ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté. Z ustanovenia § 802 ods. 1 Občianskeho zákonníka nevyplýva právo poistovateľa od poistnej zmluvy odstúpiť potom, ako sa poistovateľ dozvie o poistnej udalosti, ale toto právo v zmysle tohto ustanovenia sa viaže na splnenie predpokladov a to, že poistník/poistený vedome porušil svoju povinnosť pravdivo a úplne odpovedať na písomné otázky poistovateľa (§ 793 Občianskeho zákonníka), že poistovateľ sa dozvedel o tom, že poistený vedome neodpovedal pravdivo a úplne na otázky poistovateľa po uzatvorení poistnej zmluvy, ale pred vznikom poistnej udalosti a že poistovateľ právo odstúpiť od poistnej zmluvy uplatnil do troch mesiacov odo dňa, keď túto skutočnosť zistil. Podstatným v tomto smere je okamih, kedy sa žalovaná dozvedela o tom, že žalobca nepravdivo odpovedal na otázky pri uzatváraní poistnej zmluvy. Vykonaným dokazovaním mal súd prvej inštancie preukázať, že žalovaná odstúpila od poistnej zmluvy v čase po vzniku poistnej udalosti. Pre prípad, že sa poistovateľ dozvie až po poistnej udalosti, že poistený vedome nepravdivo a neúplne odpovedal na otázky poistovateľa, pritom táto skutočnosť, ktorá bola pre uzavretie poistnej zmluvy podstatná,

poisťovateľ nemohol zistiť pri uzatváraní poistenia, môže odmietnuť poskytnúť poistné plnenie, čím poistenie zanikne. Žalovaná bola za splnenia podmienok § 802 ods. 2 Občianskeho zákonníka oprávnená privodiť zánik poistenia len odmietnutím poistného plnenia. Keďže sa žalovaná dozvedela až po poistnej udalosti, že žalobca vedome a nepravdivo odpovedal pri uzatváraní poistenia na ňou položené otázky, pričom toto pri dojednávani poistenia nemohol zistiť a išlo o okolnosť, ktorá bola pre uzavretie poistnej zmluvy podstatná, mala len možnosť odmietnuť plnenie. Súd prvej inštancie právny úkon odstúpenia od poistnej zmluvy žalovanou preto považoval za neplatný právny úkon pre rozpor so zákonom.

2.2. K výške poistného plnenia uviedol, že žalovaná až v priebehu konania namietala, že vzhľadom na skutkové okolnosti prípadu nepovažuje udalosť v dôsledku, ktorej si žalobca uplatnil nárok na poistné plnenie za náhodu, ale za vedomé a ľahkovážne akceptovanie rizika, ktoré mal žalobca plne vo svojich rukách. Súd prvej inštancie sa s touto obranou žalovanej nestotožnil. Žalovaná v konaní nepreukázala, že by zo strany žalobcu došlo k úmyselnému požitiu chemickej látky, teda nepreukázala skutočnosť, ktorá by vylučovala jej povinnosť ako poisťovateľa poskytnúť žalobcovi poistné plnenie. Úrazové poistenie sa vzťahuje na akúkoľvek činnosť poisteného pokiaľ poistná zmluva plnenie poisťovateľa z úrazového poistenia plnenie za tú ktorú činnosť a za splnenia tej ktorej podmienky nevylúči. V prejednávanej veci nebolo preukázané, že udalosť, ku ktorej došlo 8. mája 2013 je udalosťou (úrazom), ktorá by spadala pod výluky poistenia, respektíve, že by úraz bol v príčinnej súvislosti s činnosťou žalobcu, ktorá je z poistenia vylúčená. Žalovaná zároveň v priebehu konania požiadala o krátenie poistného plnenia v rozsahu 90 %. Súd prvej inštancie na túto požiadavku neprihliadol z dôvodu, že takéto oprávnenie žalovanej ako poisťovateľovi nevyplýva ani zo zákona, ani z poistnej zmluvy.

2.3. K nároku žalobcu týkajúceho sa úrokov z omeškania vo výške 5,05 % p.a. zo sumy 29.164 € odo dňa 26. marca 2015 do zaplatenia súd prvej inštancie uviedol, že žalovanej túto povinnosť uložil v zákonom stanovenej výške (5,05 %), keď základná sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania žalovanej s plnením peňažného dlhu bola 0,05 % a teda podľa Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. bola k prvému dňu omeškania žalovanej výška úrokov z omeškania 5,05 % p. a. Súd prvej inštancie úroky z omeškania priznal od 26. marca 2015, t. j. od uplatneného dňa žalobcom. Žalovaná bola povinná zaplatiť žalobcovi poistné plnenie po uplynutí 15 dní od skončenia šetrenia potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovne plniť (čl. 13 bod 4 VPP-IŽP). Žalovaná žalobcovi oznámila listom z 28. apríla 2014, že po preskúmaní súvisiacich skutočností a predloženej zdravotnej dokumentácie odstupuje od poistnej zmluvy. Je teda zrejmé, že šetrenie poistnej udalosti ukončila najneskôr 28. apríla 2014. Poistné plnenie bola povinná poskytnúť do 15 dní, t. j. do 13. mája 2014 a nasledujúcim dňom (14. mája 2014) bola v omeškani. Pokiaľ si žalobca uplatnil úroky z omeškania až odo dňa 26. marca 2015 súd prvej inštancie mu takto uplatnené úroky z omeškania priznal. Žalobu v časti uplatnených úrokov z omeškania vo výške 8,05 % však zamietol, nakoľko priznal žalobcovi úroky z omeškania v zákonom stanovenej výške (5,05 %).

2.4. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) v spojení s § 256 ods. 1 CSP. Žalobca mal v konaní úspech v priznanej časti istiny vo výške 29.164 € a žalovaná bola v konaní úspešná v časti o 17.000 €, keď súd prvej inštancie v tejto časti konanie zastavil. Zastavenie konania procesne zaviniť žalobca, keď žalobu v tejto časti vzal späť, nie v dôsledku zavinenia žalovanou. Úspech žalobcu predstavoval preto 63,17 % (29.164 €) a žalovanej 36,83 % (17.000 €) a teda celkový úspech žalobcu predstavoval 26,34 %.

2.5. O náhrade súdneho poplatku rozhodol podľa § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a o náhrade o svedočnom podľa § 258 ods. 1, ods. 3 CSP. V priebehu konania súd vykonal na návrh žalobcu dokazovanie výsluchom svedka E. H., ktorý bol vypočutý na pojednávaní konanom 23. januára 2017 a po uskutočnení výpovede si uplatnil svedočné v rozsahu náhrady cestovných nákladov za cestu na pojednávanie z miesta bydliska a späť. Trovy dôkazu (svedočné) neboli kryté preddavkom zloženým žalobcom z dôvodu, že žalobca bol oslobodený od súdnych poplatkov.

3. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalovanej uznesením z 31. januára 2019 sp. zn. 8 Co 6/2018 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti vo veci samej, vo výroku o trovách konania sporových strán a svedka E. H., vo výroku o poplatkovej povinnosti žalovanej zrušil a v rozsahu zrušenia vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie (č. I. 737).

3.1. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že pokiaľ ide o právne posúdenie veci obranu žalovanej

považoval za neopodstatnenú v tom zmysle, že podľa jej názoru vzniku nároku žalobcu na výplatu poistného plnenia bráni skutočnosť, že listom č 110/079878-2 z 28. apríla 2014, teda až potom, ako došlo k poistnej udalosti (8. mája 2013), od poistnej zmluvy odstúpila. Odvolací súd v tejto súvislosti zdôraznil, že podľa § 802 ods. 1 Občianskeho zákonníka môže poisťovateľ od poistnej zmluvy odstúpiť len do momentu vzniku poistnej udalosti a to v prípade, ak pri pravdivom a úplnom zodpovedaní otázok by poistnú zmluvu neuzavrel. Podľa tohto ustanovenia ak sa až po poistnej udalosti dozvie o vedome nepravdivej alebo neúplnej odpovedi, ktorá bola pre uzavretie poistnej zmluvy podstatná spočívajúci v odmietnutí plnenia, a to v prípade, ak táto skutočnosť bola príčinou poistnej udalosti a taktiež podľa § 798 Občianskeho zákonníka poisťiteľ v prípade zistenia vedome nepravdivej alebo neúplnej odpovede primerane znížiť plnenie z poistnej zmluvy, ak na základe tejto vedome nepravdivej alebo neúplnej odpovede bolo určené nižšie poistné. K námietke žalovanej týkajúcej sa nesprávnosti výkladu ustanovenia § 802 ods. 1 Občianskeho zákonníka súdom prvej inštancie odvolací súd na podporu správnosti výkladu súdom prvej inštancie doplnil, že jedným z kumulatívnych zákonom stanovených predpokladov platného odstúpenia od poistnej zmluvy v zmysle tohto ustanovenia je aj to, že v čase zistenia neúplnosti alebo nepravdivosti odpovedí poistná udalosť ešte nevznikla a ďalším predpokladom platného odstúpenia od zmluvy je, že v prípade pravdivosti a úplnosti odpovedí by poisťiteľ poistnú zmluvu neuzavrel. Odvolací súd sa tak stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že odstúpenie žalovanej od poistnej zmluvy je neplatné a preto nebráni vzniku nároku žalobcu na výplatu poistného plnenia, keď nie je sporné, že ostatné zákonom a zmluvou stanovené podmienky vzniku tohto nároku boli splnené.

3.2. Berúc v úvahu dostatočne a správne zistený skutkový stav veci dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie nesprávne vychádzal z toho, že v danej veci nie sú splnené podmienky na zníženie poistného plnenia zo strany žalovanej z dôvodu, že takáto možnosť žalovanej nevyplýva z platnej právnej úpravy, poistnej zmluvy ani všeobecných poistných podmienok. Odvolací súd v tejto súvislosti považoval námietku žalovanej za dôvodnú v tom smere, že žalovanej možnosť zníženia poistného plnenia okrem všeobecných poistných podmienok vyplýva priamo z § 799 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého je poisťovateľ oprávnený primerane poistné plnenie znížiť, ak zo strany poistného došlo k vedomému porušeniu povinností vyplývajúcich z dohody zmluvných strán, alebo ktorejkoľvek z povinností vyplývajúcich poistenému z Občianskeho zákonníka, medzi ktoré nepochybne patrí i všeobecná prevenčná povinnosť podľa § 415 Občianskeho zákonníka a toto porušenie malo podstatný vplyv na samotný vznik poistnej udalosti alebo na zväčšenie rozsahu jej následkov. Pod vedomým porušením povinnosti pritom treba rozumieť prípady, keď poistený o povinnosti, ktorú porušil vedel, alebo musel vedieť. Podľa odvolacieho súdu všeobecnú prevenčnú povinnosť treba nepochybne považovať za dôležitú povinnosť, ako ju má na mysli § 799 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Zo znaleckého posudku č. 3/2016 zo 7. decembra 2016 vypracovanom K. Y. V., T.. (ďalej len „znalecký posudok“), okrem iného vyplynulo, že pri práci s chemickými látkami je nutné dodržiavať prísne bezpečnostno-hygienické predpisy i zvyklosti a vo všeobecnosti platí, že sa chemikálie nesmú prelievať do neoriginálnych obalov a je priam zakázané ich prelievať do obalov, ktoré by sa mohli pomýliť s obalmi používanými v potravinárstve. Žalobca tak porušil základné bezpečnostné pravidlo i odporúčania v bezpečnostnom liste, ak preliat pripravok NURELLE D z originálnej bandasky do fľaše od minerálky Bonaqua, položil ju voľne na stôl, kde si ju údajne pomýlil s minerálkou, ktorá bola v takej istej fľaši. Odvolací súd preto dospel k záveru, že žalobca svojím konaním vedome porušil dôležitú (prevenčnú) povinnosť a toto jeho konanie malo podstatný vplyv na vznik poistnej udalosti. Konanie žalobcu predstavovalo tak vedomé nerešpektovanie prevenčnej povinnosti a malo podstatný vplyv na samotný vznik poistnej udalosti (§ 799 ods. 3 Občianskeho zákonníka), nakoľko zo skutkového stavu ustáleného súdom prvej inštancie možno vyvodit' právny záver, že ak by žalobca neskladoval pripravok NURELLE D vo fľaši od minerálnej vody a neumiestnil by ho medzi ostatné podobné fľaše a postupoval v súlade s pravidlami bezpečnej držby a skladovania takejto chemikálie, je nepravdepodobné (takmer vylúčené), že by došlo k poškodeniu jeho zdravia, prípadne aspoň nie v takom rozsahu. V preskúmvanej veci boli tak podľa názoru odvolacieho súdu splnené zákonom (§ 799 ods. 1, 3 Občianskeho zákonníka) stanovené predpoklady na primerané (sankčné) zníženie výšky poistného plnenia.

3.3. Z týchto dôvodov preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti vo veci samej, avšak v nadväznosti na to i v ďalších súvisiacich (tzv. závislých) výrokoch, zrušil podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP a vec mu v tomto rozsahu vrátil na ďalšie konanie podľa § 391 ods. 1 CSP.

4. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie, prípustnosť ktorého vyvodzuje z § 420 písm. f/ CSP (č. l. 798).

4.1. Porušenie práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f/ CSP) namieta v súvislosti s nedostatočným odôvodnením uznesenia odvolacieho súdu, keď konkrétne namieta, že odvolací súd sa vôbec nezaoberal jeho odvolacími námietkami týkajúcimi sa trov konania a úrokov z omeškania.

4.2. Navrhuje preto, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) zrušil rozhodnutie odvolacieho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie, zároveň žiada, aby najvyšší súd rozhodol o trovách dovolacieho konania v jeho prospech.

5. Žalovaná vo svojom vyjadrení k dovolaniu žalobcu (č. l. 955) uviedla, že jeho dovolanie smeruje zjavne proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné. Žalobca podľa jej názoru neprihliadol na povahu a formu napádaného rozhodnutia. Ide o tzv. kasačné rozhodnutie vydané podľa § 392 CSP v nadväznosti na § 234 ods. 1 CSP. Poukázala pritom na uznesenie najvyššieho súdu z 19. januára 2017 sp. zn. 3 Cdo 236/2016 (R 19/2017), v ktorom najvyšší súd rieši otázku (ne)prípustnosti dovolania proti zrušujúcemu rozhodnutiu odvolacieho súdu. Vzhľadom na uvedené navrhuje, aby najvyšší súd dovolanie žalobcu odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP a priznal jej nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

6. K vyjadreniu žalovanej podal svoje vyjadrenie žalobca (č. l. 988), ktorý zotrval na svojej dovolacej argumentácii.

7. Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie, podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech (z hľadiska procesného) bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) dovolací súd uvádza nasledovné.

8. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Mimoriadnej povahy dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

9. Žalobca vyvodzuje prípustnosť dovolania konkrétne z ustanovenia § 420 písm. f/ CSP.

10. Podľa § 420 písm. f/ CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

10.1. Základným (a spoločným) znakom všetkých rozhodnutí odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné podľa § 420 CSP, je to, že ide buď o rozhodnutie vo veci samej, alebo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí.

10.2. V prípade, že dovolateľ vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania z ustanovenia § 420 CSP, dovolací súd skúma primárne, či ide o rozhodnutie v ňom uvedené; k preskúmaniu opodstatnenosti argumentácie dovolateľa o existencii procesnej vady konania v zmysle § 420 písm. a/ až f/ CSP pristupuje dovolací súd len vtedy, ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu uvedenému v tomto ustanovení.

10.3. Ak je dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej, ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, je z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. a/ až f/ CSP irelevantné, či k dovolateľom namietanej procesnej vade došlo alebo nedošlo.

11. Žalobca podal dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

11.1. V zhode s právnym názorom žalovanej vyjadreným v jej vyjadrení k dovolaniu dovolací súd uvádza, že uznesenie (kasačné, procesné), ktorým odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie, nie je rozhodnutím odvolacieho súdu vo veci samej. Za rozhodnutie odvolacieho súdu vo veci samej možno naopak považovať rozsudok, ktorým odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdí, alebo mení. Naproti tomu uznesenie, ktorým odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie, nie je ani rozhodnutím, ktorým sa konanie (o veci vymedzenej žalobou) končí. V dôsledku „kasácie“ rozhodnutia súdu prvej inštancie a vrátenia veci na ďalšie konanie, nie je vec právoplatne skončená a súd prvej inštancie o nej koná a rozhoduje. Ako správne uvádza žalovaná vo svojom vyjadrení, tento právny názor je zastávaný v rozhodovacej praxi najvyššieho súdu [sp. zn. 3 Cdo 236/2016 (R 19/2017), sp. zn. 5 Cdo 19/2017, 8 Cdo 19/2017].

12. Vzhľadom na vyššie uvedené dospel dovolací súd k záveru, že proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bol zrušený rozsudok súdu prvej inštancie a vec vrátená tomuto súdu na ďalšie konanie, nie je dovolanie podľa § 420 CSP prípustné. Z tohto dôvodu dovolací súd procesne neprípustné dovolanie odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP bez skúmania, či v konaní došlo k žalobcom namietanej procesnej nesprávnosti.

13. Dovolací súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

14. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.